

عنوان مقاله:

واکاوی تجارب دانشجویان دانشگاه فرهنگیان درباره جنبه های کاهشی و افزایشی فناوری در آموزش الکترونیکی (مجازی) با رویکرد پساپدیدارشناسی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات برنامه درسی آموزش عالی، دوره 13، شماره 25 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

روح اله مظفری پور - استادیار علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

رحمت اله خسروی - استادیار علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

محمدرضا خدادوست - استادیار گروه آموزش زبان انگلیسی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی ضعف ها و قوت های آموزش الکترونیک در دانشگاه فرهنگیان و همچنین بررسی نحوه برداشت دانشجومعلمان از آموزش الکترونیک تحت تاثیر فناوری و تجربه آنها از استاد و تدریس می باشد. برای این منظور از روش پساپدیدارشناسی استفاده شده است؛ پساپدیدارشناسی به عنوان رویکردی است که به مطالعه روابط انسان و فناوری و تاثیرات فناوری بر انسان می پردازد. برای رسیدن به یافته ها از ابزار مصاحبه استفاده شده است؛ به این صورت که با تعداد ۲۵ نفر از دانشجومعلمان در پردیس های ۱۲ استان مصاحبه عمیق نیمه ساختاریافته انجام شده است و یافته ها بر اساس دیدگاه پساپدیدارشناسی مورد تحلیل قرار گرفته اند. نتایج نشان داد دانشجومعلمان آموزش مجازی را در برخی موارد مثبت تلقی می کنند از جمله به لحاظ انعطاف پذیری در زمان و مکان، صرفه جویی در وقت و هزینه، آشنایی بیشتر با فناوری و راحتی و آزادی بیشتر در کلاس های مجازی. همچنین این نوع آموزش زمینه برخی رفتارهای نامطلوب را در دانشجویان فراهم کرده است. آنها همچنین به عواملی مانند ضعف زیرساختها از جمله سرعت اینترنت و مشکلات سامانه اشاره داشتند. آنها اعتقاد داشتند کلاسها خسته کننده بوده و امکان تمرکز و یادگیری مشکل بوده است و ارزشیابی معنای خود را از دست داده بود.

کلمات کلیدی:

آموزش الکترونیک، دانشجویان، دانشگاه فرهنگیان، پساپدیدارشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529517>

